

Sygn. akt: III U 149/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 maja 2015r. w O.

sprawy z odwołania M. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania M. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 09.02.2015r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. G. prawo do emerytury począwszy od dnia 12.02.2015r.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 09.02.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił M. G. prawa do emerytury.

M. G. wniósł odwołanie od tej decyzji podnosząc, że w Zakładach (...) w O. od 16.11.1976r. do 30.11.1996r. faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę jako spawacz.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że M. G. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż pomimo osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat i legitymowania się 25-letnim ogólnym stażem pracy, nie posiada wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. ZUS uznał za udowodniony na dzień 01.01.1999r. łączny staż pracy w szczególnych warunkach wynoszący 12 lat, 3 miesiące i 15 dni. Organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach nie uwzględnił natomiast odwołującemu okresu pracy od dnia 1.03.1989r. do dnia 30.11.1996r. w Zakładach (...) w O., gdyż podane w świadectwie wykonywania

pracy w szczególnych warunkach z dnia 23.10.2014r. stanowisko ślusarz remontowy nie zostało wymienione w zarządzeniu resortowym. Wyjaśnienie pracodawcy, że odwołujący wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę spawacza ZUS uznał za niewiarygodne.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i zostało przez Sąd uwzględnione.

M. G. urodził się dnia (...) zatem podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń w zw. z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu przed 1.01.1949r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy odwołujący zgromadził 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Spełnienie przez odwołującego pozostałych przesłanek warunkujących przyznanie mu prawa do spornego świadczenia nie było kwestionowane.

Na okoliczność pracy w Zakładach (...) S.A.” w O. M. G. złożył do ZUS świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 23.10.2014r. potwierdzające, że w okresie od 16.11.1976r. do 30.11.1998r. wykonywał on prace w szczególnych warunkach, w tym w okresie od dnia 16.11.1976r. do dnia 28.02.1989r. był zatrudniony na stanowisku ślusarz- spawacz i wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracę jako spawacz – prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, a w okresie od 01.03.1989r. do 30.11.1996r. był zatrudniony na stanowisku ślusarz remontowy i również wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracę jako spawacz – prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym. W powyższym świadectwie zaznaczono, że odwołujący we wskazanych okresach faktycznie i stale (codziennie) wykonywał pracę jako spawacz. Zaznaczono również, że stosowanie różnych nazw stanowisk związane było z wynagrodzeniem z przyczyn awansów finansowych. Stanowiska takie dawały większe możliwości wzrostu stawek wynagradzania.

Na okoliczność rzeczywistego i faktycznego charakteru pracy odwołującego w spornym okresie, Sąd dopuścił dowód z zeznań świadków i odwołującego, przeprowadził też dowód z dokumentów.

Z zeznań świadków J. M. i M. Z. oraz odwołującego, przesłuchanego w charakterze strony wynika, że M. G. od początku zatrudnienia w 1976r., aż do końca listopada 1996r. pracował wyłącznie jako spawacz. Spawał elektrycznie i gazowo konstrukcje, maszyny, urządzenia, kotły na całym zakładzie. Wykonywał też cięcie gazowo. Prace te wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Nie wykonywał żadnych innych prac, w tym ślusarskich. Świadek M. wyjaśnił, że on pracował dokładnie w takim samym charakterze jak odwołujący i uzyskał prawo do wcześniejszej emerytury. Świadek wyjaśnił, że w zakładzie była taka praktyka, że zmieniano angaże ze spawaczy na ślusarzy tylko po to, by móc uzyskać wyższą grupę zaszerogowania i w związku z tym wyższe wynagrodzenie. Również on miał zmieniony angaż ze spawacza na ślusarza, a w dalszym ciągu zajmował się tylko spawaniem. Świadek M. Z. zeznał, że on był brygadzystą grupy budowlanej. W grupie tej miał dwóch spawaczy tj. odwołującego i świadka J. M.. Również ten świadek potwierdził, że odwołujący od początku zatrudnienia aż do czasu kiedy przeszedł na wędliniarza, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał tylko prace typowo spawalnicze pomimo zmiany angażu na ślusarza. Również ten świadek wyjaśnił, że zmiana angażu wiązała się tylko z podniesieniem pensji, a nie zmianą obowiązków. Zeznania świadków w pełni potwierdził odwołujący, który stanowczo utrzymywał, że od początku zatrudnienia, aż do czasu kiedy przeniesiono go

na dział wędlin, wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu prace polegające na spawaniu elektrycznym, gazowym i czasami cięciu gazowym.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i odwołującego. Świadkowie to osoby, które pracowały z odwołującym w spornym okresie, stąd posiadali wiedzę w przedmiocie rzeczywistego charakteru jego pracy i wykonywanych czynności. Zeznania świadków korespondują z zeznaniami odwołującego.

Wprawdzie z dokumentów z akt osobowych wynika, że w spornym okresie zatrudnienia stanowisko pracy odwołującego było określane jako ślusarz remontowy, jednakże Sąd miał na uwadze, że o tym czy pracownik rzeczywiście wykonywał pracę w szczególnych warunkach świadczy nie tyle nazwa zajmowanego przez niego stanowiska pracy, ale rodzaj rzeczywiście powierzonych i wykonywanych obowiązków. Stanowisko to jest aktualnie ugruntowane w orzecznictwie. Z przeprowadzonych w sprawie dowodów wynika, że odwołujący w spornym okresie zatrudnienia od 01.03.1989r. do 30.11.1996r. (podobnie jak w poprzedzającym ten okres uznanym przez ZUS okresie), stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawacza. Powyższe ustalenia Sądu w pełni korespondują też z wyjaśnieniami pracodawcy zawartymi w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach, jak też piśmie skierowanym do odwołującego z 14.06.2012r. (vide akta osobowe).

Mając na uwadze omówiony powyżej materiał dowodowy, Sąd doszedł do przekonania, że również w zakwestionowanym przez ZUS okresie od 01.03.1989r. do 30.11.1996r. (co łącznie daje okres 7 lat i 9 miesięcy) M. G. pracował w Zakładach (...) w O. w pełnym wymiarze czasu pracy jako spawacz, gdzie zajmował się spawaniem elektrycznym, gazowym i wycinaniem elektrycznym. Prace te wyszczególnione są w wykazie A dziale XIV poz. 12 cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r. Powyższy okres łącznie z okresem uznanym przez ZUS daje okres 20 lat i 15 dni pracy w szczególnych warunkach.

M. G. spełnił też wszystkie pozostałe przesłanki warunkujące nabycie uprawnień do wcześniejszej emerytury wynikające z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Na dzień 01.01.1999 r. udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat, osiągnął wiek 60 lat w dniu 12.02.2015r. oraz nie przystąpił do OFE (vide dokumenty z akt emerytalnych).

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 09.02.2015r. i przyznał M. G. prawo do emerytury począwszy od dnia (...). tj. od dnia, w którym odwołujący ukończył 60 lat. Dopiero bowiem tego dnia została spełniona ostatnia przesłanka warunkująca przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do emerytury, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do obciążenia organu rentowego odpowiedzialnością za nieustalenie wszystkich okoliczności niezbędnych do wydania decyzji o przyznaniu odwołującemu prawa do wcześniejszej emerytury. ZUS nie dysponował bowiem niezbędnymi i wystarczającymi dokumentami pozwalającymi na uznanie pracy odwołującego w spornym okresie jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Dopiero na etapie postępowanie sądowego po przeprowadzeniu stosownego postępowania dowodowego odwołujący w sposób niewątpliwy wykazał, że zgromadził wymagany ustawą 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych. Z tych względów orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.